YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
8 päivänä heinäkuuta 1998 *

Asiassa C-9/98,

jonka Tribunal de première instance de Namur (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Ermanno Agostini ja

Emanuele Agostini

vastaan

Ligue francophone de judo et disciplines associées ASBL ja

Ligue belge de judo ASBL

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 6, 48 ja 59 artiklan, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) sekä sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvien jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY (EYVL L 172, s. 14) tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm, M. Wathelet ja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, L. Sevón ja K. M. Ioannou,

julkisasiamies: G. Cosmas,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Tribunal de première instance de Namur on esittänyt 5.1.1998 tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimeen 15.1.1998 saapuneella päätöksellä EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla useita ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen 6, 48 ja 59 artiklan, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, s. 2) sekä sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvien jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY (EYVL L 172, s. 14) tulkintaa.

2 Tämä päätös liittyy oikeudenkäyntiin, jossa kantajina ovat Ermanno ja Emanuele Agostini sekä vastaajina Ligue francophone de judo et disciplines associées ASBL ja Ligue belge de judo ASBL.

3 Koska kansallinen tuomioistuin katsoi, että sen käsiteltävänä oleva riita-asia edellytti tiettyjen yhteisön säännösten tulkintaa, se päätti esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"Onko Rooman sopimuksen ja erityisesti sen 6, 48 ja 59 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen sekä asetuksen N:o 1612/68 ja neuvoston direktiivin 73/148/ETY mukaista kieltää Euroopan unionin jäsenvaltion kansalaista osallistumasta ammattilaisena, puoliammattilaisena tai harrastelijana urheilukilpailuihin sen vuoksi, että asianomainen ei ole sen jäsenvaltion kansalainen, jonka alueella kilpailut järjestetään, kun tiedetään, että asianomainen on tässä jäsenvaltiossa asuvien työntekijöiden lapsi ja että asianomainen itse toimii työntekijänä kyseisen jäsenvaltion alueella?

Onko tähän kysymykseen vastattava eri tavoin, jos on kyse osallistumisesta sellaisiin kilpailuihin, joissa kilpaillaan kyseisen jäsenvaltion kansallisesta mestaruudesta?

Voiko asianomainen vedota lisäksi oikeuteen tulla kohdelluksi kyseisen valtion kansalaisena, kun on kyse kyseisen jäsenvaltion kansallisen urheiluliiton suorittamista osallistujien valinnoista suuriin kansainvälisiin turnauksiin ja Euroopan- tai maailmanmestaruuskilpailujen tai olympialaisten kaltaisiin kilpailuihin, vai saavatko kansalliset urheiluliitot valita tällaisiin kilpailuihin vain omia kansalaisiaan?"

4 Aluksi on syytä todeta, että jotta yhteisön oikeutta voitaisiin tulkita siten, että tulkinnasta olisi kansalliselle tuomioistuimelle hyötyä, sen on määriteltävä esittämiinsä kysymyksiin liittyvät tosiasiat ja oikeudelliset seikat tai ainakin selostettava ne tosiseikkoja koskevat olettamukset, joihin nämä kysymykset perustuvat (ks. mm. yhdistetyt asiat C-320/90—C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta; asia C-157/92, Banchero, määräys 19.3.1993, Kok. 1993, s. I-1085, 4 kohta; asia C-66/97, Banco de Fomento e Exterior, määräys 30.6.1997, Kok. 1997, s. I-3757, 7 kohta ja yhdistetyt asiat C-128/97 ja C-137/97, Testa ja Modesti, määräys 30.4.1998, Kok. 1998, s. I-2181, 5 kohta).

5 Tältä osin on syytä korostaa, että ennakkoratkaisupyynnöissä olevilla tiedoilla on paitsi se merkitys, että niiden perusteella yhteisöjen tuomioistuin voi antaa asian ratkaisun kannalta hyödyllisiä vastauksia, myös se merkitys, että jäsenvaltioilla ja muilla osapuolilla on niiden perusteella mahdollisuus esittää huomautuksensa EY:n tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti (ks. em. asia Banco de Fomento e Exterior, määräyksen 8 kohta).

6 Nyt esillä oleva ennakkoratkaisupyyntö ei sisällä riittävästi tietoja täyttääkseen nämä edellytykset. Kansallinen tuomioistuin esittää ennakkoratkaisukysymykset antamatta kuitenkaan minkäänlaisia tietoja siitä, mihin ne perustuvat. Se ei kuvaa riitaan liittyviä tosiasioita tai sen perustana olevia tosiseikkoja koskevia olettamuksia, kansallisia oikeussääntöjä eikä niitä tarkkoja syitä, joiden perusteella se on päätynyt siihen, että asiassa on tulkittava yhteisön oikeutta ja että ennakkoratkaisukysymysten esittäminen yhteisöjen tuomioistuimelle on tarpeen.

7 Sitä vastoin kansallinen tuomioistuin toteaa nimenomaisesti, että "tuomioistuin ei käsittele tässä yhteydessä tosiseikkoja eikä oikeuskysymyksiä".

8 Koska siitä, ovatko kantajat ammattilaisia, puoliammattilaisia vai harrastelijoita, kansallisen oikeudenkäynnin kohteena olevista urheilukilpailuista tai niistä edellytyksistä, jotka koskevat tällaisiin kilpailuihin valitsemista tai niihin osallistumista, taikka asiassa sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä ei ole esitetty mitään tietoja, yhteisöjen tuomioistuin ei voi antaa ratkaisua asiassa.

9 Koska siis ennakkoratkaisupyynnössä viitataan ainoastaan epämääräisesti kansallisen tuomioistuimen tarkoittamiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin, yhteisöjen tuomioistuimen ei ole mahdollista tulkita yhteisön oikeutta siten, että siitä olisi hyötyä kansalliselle tuomioistuimelle.

10 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan ja 103 artiklan 1 kohdan perusteella on näin ollen syytä todeta, että yhteisöjen tuomioistuimelle esitettyjen ennakkoratkaisukysymysten tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Oikeudenkäyntikulut

11 Koska asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on pääasian asianosaisten kannalta välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt seuraavaa:

Tribunal de première instance de Namurin 5.1.1998 tekemällään päätöksellä esittämää ennakkoratkaisupyyntöä ei oteta tutkittavaksi.

Annettiin Luxemburgissa 8 päivänä heinäkuuta 1998.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti